

specific knowledge of music' between 25 and 35 years of age. With music examples of 10 seconds the accuracy with which the panel could label the examples was 98%. The second data set was tested in a similar fashion. With examples of 30 seconds the accuracy was 57%. When tested by the computerized systems the best hit-rate was 92% for the first data set (as compared with 98% by the human test panel) and 48% for the second (as compared with 57%).

These two theses may well prove to be useful for an uninformed user in search of music in a specific genre – and it must be stressed that this is what the projects aim at. But as contributions to musicology in the traditional meaning of this term they do not contribute at all.

Finn Egeland Hansen

Jens Westergaard Madsen, *Kreativt klaverstudium*

København: Museum Tusculanum Forlag/Københavns Universitet, 2006

2 vols.: i: Tekstdel, 110 pp.; ii: Nodedel, 133 pp.

incl. 1 CD: Jens Westergaard Madsen, *En kort introduktion*

ISBN 87-7289-930-1

DKK 198

Jens Westergaard Madsens *Kreativt Klaverstudium* består af to bind – en tekstdel og en nodedel – samt en CD, hvor forfatteren på godt fyrrer minutter i en blanding af spillede musik-exemplarer og talte kommentarer giver et indblik i bogens sigte og de muligheder bogens arbejdsmetoder åbner for. Og de muligheder er langt mere vidtrækkende end bogens titel lader ane. Bogens sigte er at nedbryde nogle af de eksisterende grænser mellem repertoirespil, improvisation og diverse satslærediscipliner, og det gør *Kreativt Klaverstudium* i lige så høj grad til et kreativt studium af satslæreprincipper – ja, i sidste instans til en kreativ indføring i selve musikkens substans – som et studium i (brugs)klaverspilsteknik. Musikken, der arbejdes med, er den dur-mol-tonale, klassiske musik repræsenteret gennem et begrænset vækudvalg af Bach, Mozart, Beethoven, Chopin og Brahms.

Metoden til dette er at træne sig i bogstaveligt talt at få musikken op i fingrene. Dette forløb har forfatteren tilrettelagt i fire trin: satsreduktion, transposition, sekvensering og modelkomposition.

Første trin, satsreduktion, består i at reducere en given klaversats til dens rene melodiske og harmoniske skelet i en såkaldt 'ageret analyse'. Det 'agerede' er centralt for bogens årinde: Analysen af musikken sker gennem lige dele finger- og hjernearbejde således, at hjernearbejdet udmøntes i fingrenes bevægelser snarere end i nedskrevne analysesymboler. I en progressivt tilrettelagt, klar og pædagogisk gennemgang viser forfatteren, hvorledes dette kan gøres og hvilke overvejelser og indsigtet det kan give anledning til.

Med den reducerede sats er vejen banet for de to følgende trin, transposition og sekvensering. Særlig sekvenseringen af satsen har forfatterens bevågenhed, da en sekvensering af et givent materiale i højere grad end den blot mekaniske transposition kræver stillingtagen til satsudformningen (fx i forbindelse med eventuelle bidominanter, håndtering af tonekøn m.m.). Og som en ekstra bonus medfører dette et kapitel viet til en grundig gennemgang af samtlige dur-mol-musikkens sekvenser.

Musikexemplerne fra bogens første del genoptages og perspektiveres i disse følgende øvelser, der igen viser sig at fremstå som forberedende for metodens fjerde og sidste del, modelkomposition. Efter indledningsvist at have dokumenteret, hvorledes denne måde at undervise i satslære på har været praktiseret fra 1700-tallet frem til det 20. århundrede, appliceres den på det materiale, læseren (eller rettere: brugeren) har arbejdet med. Model-

komposition består i at benytte en given kompositionens harmoniske og formmæssige skelet som grundlag for en 'ny komposition'. Det kan f.eks. gøres, som Westergaard Madsen viser det, ved tage akkordgangen fra Bachs præludium i d-mol (Wohltemperiertes Klavier bind I) og lade det melodiske materiale være figurerne fra præludiet i D-dur fra samme bind. Eller man kan, som forfatteren også viser det, ud fra et intermezzo af Brahms arbejde friere og skabe sine egne melodier indenfor rammerne af en given harmonik og form. Sigtet med dette er for Westergaard Madsen – og det er vigtigt – ikke at lære at komponere, men at opnå en større musikalsk forståelse. Bogen afsluttes da også med en række overvejelser over metodens videre perspektiver.

Fremstillingformen er som nævnt hele vejen igennem ukrukket klar, enkel og meget pædagogisk. Nodeeksemplerne er ligeledes tydelige og hensigtsmæssigt sat op med en god progression nodeeksemplerne imellem. Man kommer takket være den velvalgte koncentration på et begrænset eksempelmateriale, der for hvert trin udbygges, virkelig i dybden med såvel metode som materiale.

Som indledningsvis antydet er bogen langt mere vidtrækende end titlen antyder. Det er ikke en klaverspilsbog, men en indføring i musikforståelse formidlet gennem klaveret. Og som sådan er metoden oplagt som grundlag for et satslærekursus for pianister. Eller for den sags skyld enhver klaverspilleende musikstuderende. Samtidig er den oplagt til brug i arbejdet med brugsklaver. Det er med andre ord lykkedes Westergaard Madsen at formidle mellem musikalsk teori og praksis på en måde, som beriger begge sider. Måtte et kursus i denne disciplin blive et obligatorisk indslag på enhver højere musikalsk læreanstalt!

Svend Hvidtfelt Nielsen

Jane Mink Rossen and Uri Sharvit, *A Fusion of Traditions: Liturgical Music in the Copenhagen Synagogue*

Odense: University Press of Southern Denmark, 2006

156 pp., illus., music exx., incl. 1 CD

ISBN 87-7674-038-2

DKK 200

Music historiography is in the business of breaking silences. *A Fusion of Traditions* is breaking the silence of untold musical pasts, presents, parts and elements of a culture in Denmark, which is only little known: that of the Jewish liturgical music at the Copenhagen Synagogue, in *Krystalgade* (Crystal Street), central Copenhagen.

The study centres around Rossen's recordings made in 1967 of which selections can be heard on the CD accompanying the book. The study is supported by other sources, such as interviews with participants, material from the Danish National Archives and cantorial scores in manuscripts. The book is structured in two individual parts. Part one by Jane Mink Rossen is called 'History of the Cantorate and Choir 1833–2001', and offers a historical account of the Jewish community in Copenhagen and the developments in the Synagogue, and includes biographical information about cantors and choirmasters. Part two by Uri Sharvit has the title 'The music and its socio-cultural role'. It is based on transcriptions and analyses of Rossen's recordings and addresses in detail aspects of the liturgical framework and musical practice.

This study of the liturgical music in the Copenhagen Synagogue is an interesting testimony to the history of the 400 years old Jewish minority in Denmark as a culture influenced by Yiddish- and German-speaking Jews from Central and Eastern Europe. The present musical practice in the Copenhagen Synagogue is comprised of harmonized musical arrangements